

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 5 rs.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

—Mira noy, costa mes de despullá als gegants, que d' arreglar las trampas.

MALA HERBA.....

Avuy hem d' aplaudir al govern.

Y no 's creguin que vá de broma, vá de sério; tant de sério que sino tinguessim la ploma á las mans, en lloch de llegir lletras, sentirian aplausos.

Lo govern ha prohibit las pelegrinacions. Vels' hi aquí la causa dels nostres aplausos.

**

Pero, francament, mes nos estimariam tenirlo que aplaudir per un' altra cosa.

Prefeririam aplaudirlo per no haverlas prohibidas.

L' aplaudiriam ab mes gust, si hagués dit: «Los neos poden fer manifestacions; donchs bè que 'n fassan los liberals, que 'n fassa tothom qui vulga. Lo dret de manifestació queda expedit. sense restricció de cap classe, á tots los espanyols.»

**

¡Que volen que 'ls digui! Nosaltres som aixís. Primer los principis, que l' escudella.

Los conseruadors al contrari, primer l' escudella del presupuesto que 'ls principis.

Y dat lo criteri dels conservadors, mes val alguna cosa que res: més val, ja que nosaltres no podém fer manifestacions, que tampoch pugan ferne 'ls carlins, que no pas qu' ells ne fassan y nosaltres no.

**

Are aném á una altra cosa, per mes que bèn mirada y considerada, es la mateixa.

Los carlins y 'ls neos y tota aquesta gent que ab la mateixa facilitat manejan un trabuch com uns rosaris y la mateixa cara fan ab una boina que ab una barretineta de punt, tenen á falta d' altrás la virtud de no cansarse may.

Quan no poden corre per la montanya desplaçantse en guerrillas y cassant lliberals, hi corren en forma de pelegrinacions.

Y quan ni en forma de pelegrinacions los hi deixan fé 'ls soldats, ells s' enginyan de manera que fan los soldats de un modo ú altre.

¡Ja ha pensat ab aixó 'l govern?

**

Donchs nosaltres sí.

Nosaltres los tenim montats al nas, entre cella y cella, y no 's bellugan que no 'ls vejém, y no imaginan res que no 'ls ho cullim tot desseguida.

Nosaltres sabém que no cedexen ni s' intimidan.

Ells s' han proposat donarnos un disgust tartó d' hora y costi lo que costi han de donanse'l.

Y are veurán de quins medis mes bonichs se valen.

**

Si haguessim de copiar aquí lo que 'ns escriuhen de varios pobles de Catalunya espresant lo que diuhen certs capellans desde la trona, no tindriam pas prou paper ni tinta suficient.

Se diria que la disposició del govern prohibint las pelegrinacions se 'ls ha tornat agre, tal es l' acritut de las paraulas que 's permeten pronunciar no ja tant sols conta 'ls liberals, sino contra 'l govern y tot.

Si volen que 'ls diga la vritat, que digan mal dels liberals y de mi especialment, que m' insultin, que m' tractin de descamisat y de canalla. y hasta si volen que m' escumiquin, es una cosa que m' posa de bon humor y que m' excita 'ls órganos de la gresca.

Pero que m' ataquin al govern, que confonguin al Sr. Cánovas ab mi, que diguin que tots som iguals y que tots volém la ruina de la religió, aixó sí qu' es una cosa que no m' ho empasso.

**

Y si jo fós del Sr. Cánovas y 'm vejés tractat d' aquesta manera, y confós ab los ilegals..... ¡què dimontri, tothom qui més, qui menos tè'ls seus punts d' honrilla!... y 'l qu' es jo, francament, no 'u toleraria.

Mil vegadas mes m' estimaria que aquets aucells carlins tant cantadors, fossin aucells de gabia que no pas de bosch.

¡Cap á la gabia!

Y ja que tindria un fiscal per la prempsa en cada poble, no m' perderia per fiscals, vinga un fiscal á cada sermó, y al que rellisqués, denuncia al canto.

¡Que volen ferhi! Jo soch aixís.

Que ho deixin per mi, ja veurán.

Quan jo ab vintiquatr' horas no haja restablert lo silenci, no diré pas que permetere que m' tallin lo coll en rodó, perque la mort es poca cosa, lo que si 'ls asseguro es que fins permetere que m' digan..... pelegrí.

P. K.

L' EXPOSICIÓ-PADRÓ.

Suposo que ja hi haurán anat, y sino hi han anat suposo que hi anirán.

Es una cosa massa important per deixarla corre. Jo estich per que manant los conservadors s'abstingan de votar; pero perque s'abstingan d' anar á visitar l' exposició de can Parés, carrer de Petritxol ¡que volen que 'ls diga? ni 'a comprench, ni m' ho esplico. Es més: sino hi van, no tenen perdó de Déu, ni perdo del art.

**

Sempre m' recordaré del efecte que vá produhirme la presencia d' aquell saló plé de quadros, de acuarelas, de estatuas, de llibres, de fotografias, de cromos, de dibuixos, de grabats, de mil variats objectes, tots ells artístichs, tots ells de un gust exquisit y destinats tots ells á socorre la familia de un gran amich y de un gran artista.

Es l' única alegria que podia tenir després de la mort de 'n Tomás Padró.

La mort de 'n Padró vá ser lo primer disgust que l' eminent artista vá donar als seus amichs. La exposició Padró es la primera alegria que 'ls seus amichs nes donan; y es lo primer exemple que donan los artitas d' Espanya.

La fraternitat es un dels lemas de la nostra bandera; y la fraternitat artistica que tant espontáneament ha brotat al sol nom de 'n Tomás Padró... qué volen que 'ls diga? es tant portentosa, que arriba á ferme l' efecte de un miracle.

**

¡Volen are que 'ls fassa de guia y 'ls alabi com s' ho mereixan molt bè, un á un tots los objectes esposats?

¡Que 'n treuria de ferho, si al últim quedaria malament?

Fins temo una cosa: temo que al dirigir un elogi als mes eminentes artistas que han concorregut á l' exposició 'ls fassá un tort y ofengui la seva modestia.

No, ells no han donat las sevas obras per recullir l' elogi de un periódich; las han donadas per correspondre dignament al bon recort qu' entr' ells vá deixar l' inolvidable Tomás Padró. Qualsevol altre pensament que fessim, seria per ells un' ofensa.

Ademés al parlar dels mestres cometeriam una falta si olvidabam als deixeples. ¡Qué 'n treuriam de comparar lo mérit y bellesa de unas obras ab altrás, si ab la donació de totas ellas hi ha presidit la mateixa bellesa de sentiments?

Aquestas cosas no 's descriuhen: aquestas cosas s' admiran.

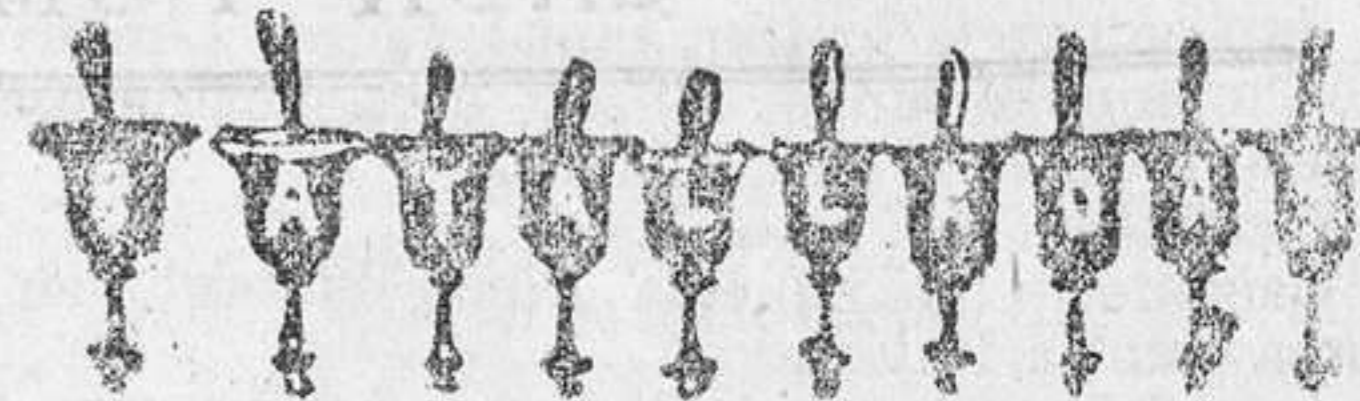
**

Vágintho á veure, vagin á participar de la mateixa satisfacció que á nosaltres vá invadirnos al passar la vista per aquellas parets plenas de tants, tant variats y tant preciosos objectes.

No es tant sols una exposició artistica: es además una exposició de sentiments nobles y generosos.

Als que diuhen que aquest mon está perdut: als que aseguran que ab la mort moren las amistats y 'ls bons recorts; als que s' empenyan á probar que ja no hi ha generositat, ni agra-himent, ni puresa de sentiments, ni desinterés, ni abnegació, ni companyerisme, agafintlos per la má, portinlos á ca 'n Parés, ensenyinlos l' exposició de que 'ls parlo, y esclamin: —«Lo que no hi ha de segur, son gaires homes del mérit y de las virtuts de 'n Tomás Padró: si molts n' hi hagués, cada dia veuriam semblants exemples, perque homes com ell no sols son bons, sino qu' encomanan la bondat á tot un poble.»

J. R.

Deya l' altre dia 'l Brusi.

«Es veritat que han sigut presos alguns militars, y que 'ls han enviat á Canarias; pero aixó no 'u han fet per que hi haja res, sino per pura precaució.»

Ay... ay... ay...

Si comensem á pendre precaucions aixís, ja comenso á fer la maleta.

A Granada mesos endarrera varen gastar 70 mil duros en festas y obsequis.

Y are resulta que aquell Ayuntamiento no pot pagá 'l llogué de las casas dels mestres.

Ab lo qual se demostra que si l' Ayuntamiento de Granada es conservador, es andalús també. Atipémse avuy; demá Déu provehirá.

Bismark vá fer dias endarrera un viatge á Berlin.

Y aquet viatge de 'n Bismark vá moure l' atenció de tot' Europa.

Ja es bèn vritat que Europa es avuy un tablero d' ajedrez. Un tablero d' ajedrez, que encare no 's belluga en Bismark, ja sona un crit de jaque.

¡Volen una proba de que tenim Cánovas per molt temps, una proba de que en Cánovas es fort?

Donchs sápigán que al llegirli en Barzanallana 'ls presupuestos, ni siquiera vá caure d' espatllas.

Los conservadors diuhen:

—«Senyors, es precis fer menos política y mes administració.»

Se discuteixen los presupuestos y 'l saló de sessions queda desert.

Lo qu' es precis es no fer romansos, ni elegir mes diputats conservadors.

A Palma han inventat una máquina de gran potencia per rentar la roba.

La recomaném al govern.

La roba bruta mes val rentarla ab máquina, que no pas ab picador y al mitj del Congrés.

Un diputat conservador, lo senyor Jove y Hevia, vá dir que á Espanya encare l' hi quedavan las riquesas dels musseos, per sortir de un apuro.

A un ministre republicá, á un descamisat, varen proposarli aquesta idea, y sort que llavors no era moda enviar la gent á Fernando Póo, que sino 'l que vá dirli, no se 'n escapava.

¡No saben que vá dir lo ministre d' Hisenda republicá? Va dir:

—No es prou rica encare tota l' Europa per comprar una sola de las glorias espanyolas.

Sino que are corren uns conservadors que per fer bullir l' olla foran capassos de tirarli la cara de una Verge de Murillo.

Ni serveixen per *conservadors* de un museo.

A Praga en una manifestació popular varen cremar l'efigie del Papa, 'l *Syllabus* y l'última allocució del Vaticano.

Jo crech que encare ván fer més aquells bré-tuls de Praga.

Jo crech que aquestas cosas no 's creman, sino ab l'intent de cremá al mateix temps als ultramontans.

En Romero Robledo vá atacar lo sufragi universal,

Y vá fer bè d'atacarlo.

Al sufragi universal no l'hi debém ni l'anarquia ni 'l cesarisme com ell va dir.

Lo que debém al sufragi universal, son ministres com en Romero Robledo.

Suposo que ja hauran anat á veure 'l quadro de Ticiano, la Danaè, aquest' obra portentosa, que si no 's veu, no s'imagina.

Considerin una cosa.

Considerin que aquesta Danaè es tant hermosa com caritativa.

Aquí á Barcelona recull fondos per socorre á la familia de nostre inolvidable company Tomás Padró.

Vagin al Teatro Principal de las 10 á las 12 del dematí ó de las 2 á las 7 de la tarde, y per dos ralets no més sabrán lo qu' es capás de fer un artista immortal com lo Ticiano.

**

Al veure la Danaè deya una senyora molt amiga del confessorari:

—«Francament, jo la trobo un xich massa despullada.»

Y l'hi contestava un seu jermá:

—«L'art es com la bellesa y la vritat; com més despullada millor.»

**

Una anécdota.

S' exposava 'l quadro á Burdeos y vá anar á visitar-lo l' Arquebisbe.

Lo duenyo vá advertirli qu' era un quadro mitològich y que havia de pendre 'l tal com lo trobés, prescindint de la lleugeresa del *trage*.

Al sortir l' Arquebisbe vá dirli:

«Heu fet mal de advertirme. Ja sèjolo que sen assumptos mitològichs, y la Danaè del Ticiano únicament pot inspirar sentiments lascius als qui ja estigan encenegats en la lascivia. A mi, y á tota la gent honesta no 'ns demostrará altra cosa que l' altesa del Creador que ha creat genis com lo Ticiano y hermosuras com la dona que l' hi servia de modelo.»

Desde llavors las donas d' iglesia varen contemplar lo quadro sense tornarse rojas.

**

Un' altra anécdota:

La Reynad' Holanda visitava 'l quadro ab una de las camareras, eu ocasió en que l' exposició d' aquesta obra dava cantitats molt considerables per socorre, com are una desgracia.

La camarera vá tornarse roja.

La Reyna vá dirli:

—«Si jo sabia qu' exposantme en la mateixa forma que la Danaè, havia de socorre las desgracias que la Danaè está socorrent, casi bè no vacilaria en ferho.»

Una cosa digna de notarse.

Las pelegrinacions carlistas eran grassas, grassas, gra-sisismas.

Las profesons de Corpus han sigut magres, magres, magrissima.

¿Sabria dirme 'l Brusi si aixó vol dir que hi ha mes carlins que catòlichs?

Jo no 'u entench, ni 'm atraveixo á contestarho. Cosas aixis se veuen, se pensan y 's callen.

CARBASSAS.

Deya un llibre del Encant, d' aquells que molts abandonan;

que si alguns *carbassas* donan, molts las van arreplegant.

¿Véus aquell cara mohina que baixa d' aquella escala, y sota 'l sombrero d' ala dú una negre barretina?

Que té un tinte en una ma y en l' altre hi dú una llibreta, en la qual, de la escaleta, ningú li ha volgut firmá?

¿Véus aquell de la barbota, que va tot destarotat, que sembla l' han mal mirat, que fa tan mala carota?

Que volent ser de las Corts s' hagut de quedá ab las ganas, puig qu' 'l votessin ¡pavanas! hi hagut sols vint *electors*?

Véus aquell escanyolit, y que treu tan mala ganya, que es alt y prim, que cap canya podria arribarli al pit?

Que en la facció capitá, ja no té ni una pesseta; puig l' examen (cosa neta,) ni á Cuba 'l deixá passá?

Al que á buscar firmas passa, al candidat y al carlí, ¡oh lector! per tot pots di que 'ls hi han dat una *carbassa*

Mes véus aquell senyorás, que dú barret de copa alta, que sembla que té vara alta, y ningú 's posa al seu pas?

Que es un que menja turró, (perque temps ha té cartera) que molts l' hi van al darrera demanatli aixó ó alló?

¿Véus aquell que tres galons ostenta en la boca-manga, que are ha tingut bona ganga per habe' anat ab faccions?

Que quant passa pel carré si acás lo seu pas atura, ja hi veuras una hermosura que de 'ls seus ulls pendent té?

¿Véus aquell, que de doctó lo títol joyós passeja, á molts sers cansant enveja sa brillant posició?

Que com que va tan boyant y es catedratic d' Historia, ja may l' hi vè á la mamoria de que hagi estat estudiant?

Lo ministre, que allí passa, lo coronel y el doctó, ja estant en disposició de doná alguna *carbassa*.

DOS DE L' UNITAT BUCOLICA

Per lo que veurán en los periódichs, fins en lo teatro de la guerra de Orient parlan catalá. Russos y turchs y asiátichs, tots pronuncian paraulas catalanas.

Casi asseguraria que son del temps en que en Roger de Flor y 'ls Almogàvers van anar á treure 'ls la pols de sobre.

**

Mirin los pobles y 'n veurán un que 'n diuen *Kalafat*, es á dir aquells de la Riba. Hi ha *Kars*,

ó com si diguessim que no son baratos; y *Sukhale*, que es lo mateix que dir que al pendre la xocolata *suca* ab un *calé*.

A Constantinopla hi ha un barri que 's diu *Pera*. A la Valaquia hi ha una ciutat que 's diu *Jassi*, com aquell que fent lo desentés diu: *Ja avisarán, si*; y fins n' hi ha un que 's diu *Varna*, qu' es lo mateix que Barcelona abreviat.

**

Are si hi anessin y enrahonessin ab los russos, sentirian que diuen antes d' entrá en batalla:

«*Quan t' hi engreskis no t' hi arriskis.*»

Y als turchs que fent la brometa ab las criadas, esclaman:

—«*Ola Laya, voléu oli?*»

Lo dit, si alló no es nostre, ho ha sigut.

Al llegir los presupuestos de gastos, lo primer diputat que vá demanar la paraula en contra vá ser un tal *Sr. Rico*.

Ja 'u véu lo *Sr. Barzanallana*.

Apesar de sé' un ministre conservador, fins los *richs* se l' hi giran en contra.

Los pelegrins de Lleyda diu que regalarán al Papa 400 botellas de vi.

Jo, francament no me 'n refiaria pas.

Los pelegrins sedejan molt; cantant l' himne de 'n Candi s'esgargamellan, y fills meus, deixinse de un pelegrí quan comensa á alsá 'l cotze!...

Lo dia de Corpus, lo Brusi vá observar que en lo surtidor de la Catedral ahent hi balla l' ou, hi havia més cireras que 'ls altres anys.

¡Oy Jesús!...

Vels' hi aquí que quan siga l' hora de repar-tirlas potsé n' hi arribará á tocá una lliura més.

Y després, alsa amigo, quin cop de jugá á pinyols, ab los noys del carrer de las Tapias!

**

També vá di 'l mateix Brusi, que al caure la gegantesa, vá omplirse la cara de *cicatrices*.

Y cregin, es mes facil que surtin *cicatrices* en una cara de cartró, que no pas que surtin dugas líneas bén escritas en la gacetilla del Brusi.

Pobret, es tant ignocent!...

Té no més lo cap á n' el joch, y á estudi, tot just fá país.

A Paris ja s' han cotisat los fondos espanyols á 9 y alguns céntims.

Aixó no s' havia vist may.

Aixó es verdaderament *nou*.

Després del *Porvenir* ha sigut suspesa *La Pátria*.

Pobre *Pátria*.

Gobernant los conservadors, ni la *Pátria* está segura.

Se conta qu' en Salaverria, després d' apurar tot lo seu ingeni per buscar recursos las camas l' hi feyan figa

Y 's conta que un del govern vá dirli:

—«No t' apuris Peret, tira avant y fora, que si 't cansas, tenim un banch á la tèva disposició.»

**

Ha vingut en Barzanallana y ha fet lo mateix qu' en Salaverria. També las camas l' hi feyan figa:

—«Avant Pepet, l' hi diuen: aguantat ferm que aquell mateix banch servirá per tú: en Peret ja 's troba refet y te 'l deixa.»

**

En cambi 'l país se fatiga mes que l' un y l' altre y treu la llengua per poder pagar, y 'l pobre país es l' únich que no té banch, banqueteta, ni tamboret!

Un dia de la senmana passada varem veure lo següent.

Sortiam embarcats cap á Ibisca quatre militars presos pel govern.

Al mateix temps sortia un vapor carregat de pelegrins que anavan á Roma.

Y casi al mateix temps sortia la professó de Corpus de la Barceloneta.

Total tres manifestacions distintas y una sola reacció verdadera.

Molts dels pelegrins que marxavan á Roma eran capellans.

Y molts d'aquets capellans en lloch del clásich barret de teula, duyan un casquet de borla.

¿Ho duyan per comoditat, ó per demostrar que 'ls turchs los son simpátichs?

Com més tè la mar mes brama.

Aquí tenen 'ls constitucionals, tot lo sant dia demanant representació y més representació.

Si jo fos de 'n Cánovas, los agafaria del bras y 'ls diria:

«Vinguin aquí gats dels frares ¿Que més velèu de lo que teniu? Diheu que no us hi deixat guanyar un sol Ajuntament. Seguiu tot' Espanya y quan trobéu un sol ajuntament que no 's diga *Ayuntamiento constitucional*, ja mdeixó pendre la clau del rebost del presupuesto. Jo prou los vaig fer meus; pera tots ells van sortirme *constitucionals*»

CANTARELLAS.

Si l' amor entra pèls ulls
y tu ets cega Trinitat,
estimantme com m' estimas
pr' hont dimentri t' haurá entrat?

E. X.

Molt m' agradas, molt m' agradas
perqué enrahonas tant poch....
mira, governant en Cánovas
pets ser diputada á Córts.

S.

Passos costa ton amor
y á fè que 'm pesa, Pepeta,
perque veig que á més de passos
me costa també pessetas.

E. T.

Melancòlica una nina
jove, casta, pura y bella....
¡Aixó passa de desgracia.
ni se fè una cantarella!

E. T.

CUENTOS

—¿Qué tens? preguntava un marit avants de sortir, á la séva dona qu' era molt miquetas y molt capritxosa.

—No 'm trobo gaire bè.

—Mira, jo tinch de sortir, no 'm puch deteñir, tornaré aviat. Entre tant pren alguna cosa.

Al tornar, la troba tot' alegre:

—¿Qué tal, com te trobas?

—Molt bè.

—¿Qu' has pres?

—Com m' has dit que prengué alguna cosa, t' hi prè lo rellotje y me l' hi anat á empenyar.

—Qu' es vritat mossen Bruno, que hi ha homes que 's menjan uns ab altres?

—Vaya si es vritat: son uns salvatjes que 'ls diuben antropófagos

—¿Pero no diuhen que l'aliment que un menja 's converteix en sustancia del cos, formant carn, ossos, sanch y demés del quis' ho menja?

—Quin dupte té.

—Donchs al dia de la resurreció de la carn,

¿de qui será la carn menjada, dels qui s' ho menjarea, ó dels menjats?

—¿Per tant peca cosa t' apuras? No tingas por: en últim estrém son capassos de jugarsho á la morra.

EPICRAMAS

Casantse Anton ab l' Agnès
han format bona parella:
ell manté de llenya á n' ella,
y ella á n' ell de lo demès.

P. L.

Vaig ensenyar ma mullé
á mon amich Agusti
y al mateix temps l'hi vaig dí:
—¿Qué 't sembla m' hi firat bè?
—No es *maleta* respongué
sens ferne cas molt ni poch.
Y ella encenentse com foch,
vá dir ab tó resolut:
—Jeve, tinga per sabut
que no soch bagul tampoch

E. X.

—Vaya un pobre mes tossut...
Vaya, véste'n, no n'hi ha:
—Caritat pr' un pobre *mut*.
—Vaya un *mut* que sap parla!

E. T.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ham enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Santete de Reus, Rossinyol, Deixumhi ser, Cómich d' Hereta, *** Mitja galta y R. Cervelló.

Las demes que ne 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá A. F. O.: La versificació es dificultosa y voste sab ferhe millor.—C. Gumá: Gracias perque pensa ab nosaltres; la poesia hi anirá.—M. Musega: Es llástima que la seva no siga del genero.—Bohémica: Insertaréu lo quadrat.—Grapinell: Arreglaréu l' epigrama.—Ricardo: Miraréu de complaurel.—M. 2 H. Insertaréu algun sueltó.—R. Cervelló: L' una poesia es perillosa y l' altre no pertany al género que necesitém.—Un estudiant: Lo fet que 'ns menciona fá massa temps que ha succehit.—Stroh. Hi anirá alguna cosa, no tot.—Farsanxench: Publicaréu lo quadrat.—M. Fornells: Se refereix á un fet massa enderrant.—Lluisset Kite. Publicaréu una fuga y una tortura.—Mollo de fer juheus: Idem un anagrama y un epigrama.—Dos sabios: Idem un problema.—***: Idem la seva poesia.—Sapion: Y 'l quadrat de voste.—F. J. y C. Idem lo seu.—Ardévol: Idem la quina de paraulas.—Cartede: Igual que la seva combinació.—Coxis: Hi anirá 'l geroglífich.—Musas Musarum: Idem lo seu quadrat.—V. P.: Miraréu de complaurel en lo próxim número y Peladillas: Insertaréu lo problema.

NOTA. Per no allargar massa la correspondencia, deixém de contestar un gran número de cartas, en las quals se 'ns envian cosas que absolutament no 'ns serveixen. No 'u prenguin á ofensa ni á despreci 'ls autors, ja que tampoch los agradaria ni á ellis ni als lectors llegir una columna tota de noms.

SOLUCIONES

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 393.

1. SINONIMIA.—*Moll*.
2. QUADRAT DE PARAULAS.—O R D I
R A I M
D I D A
I M A N
3. FUGA DE CONSONANTS.—*Ab tres dits jo duch draps de fil molt bruts*
4. PROBLEMA ARITMÉTICH.—*Hi havia 84 taronjas.*
5. XARADA I.—*Sa-llen*.
6. IDEM II.—*Tra-ge-dia*.
7. ENDAVINALLA.—*Quaresma*.

Han endavinat totas 7 solucions los ciutadans Papa-natas, Miseria y C^a. y Músich de corda; n' han endavinadas 6 E. Cristos y Deixumhi ser: 5 Ruch d' Aleixar, Ell y Jo, y Guerra á la lluna; 4 Graciense modern, Conrat Parera, Amichs de 'n P. Fusté, María y Marceneta, Mister Repica, Dimoni tonto y Pintadó de cartas; 3, Marieta Batlle, Papa-moscas, un Manyá y Calsa curta; 2 Xiquet de ca'l Pubill, Barberillo de Lavapiés, é Y. Torrella; y no mes que una Llepa-casolas, A. VIII, Petit baillet, Jove tranquil, Jove de 14 anys, M. Espanóliro, Audrinópolis de Tarragona, J. Ruiz Montaner, D. Sabatera y Teclata y Joanet.

IDEM Á LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. TORTURA CEREBRAL.—*Carre-gos*.
2. SINONIMIA.—*Pau*.
3. TERS DE PARAULAS.—G O S
O L I
S I S
4. XARADA.—*O-pi-nió*.
5. ENDAVINALLA.—*Qua*.
6. GEROGLÍFICH.—*Entre lladres no 's pert res*.

Han endavinat totas 6 solucions los ciutadans Musas Musarum, A. S. y C^a. Caixis, Vuit Vuits, Deixumhi ser, Dos mundanos, Dos amichs, Tres deixeples, Rossinyol, Santete, B. Lamparillas, Cartedo, Músich decorda, y Dimoni tonto n' han endavinadas 5 Ell y jo, R. Cervelló, Ardévol y T., J. G. M. Cropsis, Gat dels frares, J. P. Tintés, Rusófilo, Manyá, R. B. y Plana, C. Parera, M. Repica y Papa-moscas: 4, Palagríño, Panotja, B. de Cadaqués F. F. y C., Pa ó Pan, Papa-natas, Miseria y C^a, E. Cristus y Ll. Cassolas: 3, J. Brú, Un ques' arrisca, Guerra á la lluna, Canyella y safrá, Lapión Cherús, Musol y Blanch de Teyá; 2, Y. Torrella, Cap s. D. Calsa-curta, Músich de secá, Enamorat de la Artista, Dos artistas magres, y Sr. Escupina; y 1 no mes A. de la Colomés, Tolda, Patracas, Macari, Para del Pere, Rival de 'n Victor, un Pajés, Alfonso VIII y Esquila crachs.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Una revenedora tenia taronjas. Las tres quartas parts de las que tenia las vengué á quarto cada una, y l' altra quarta part á xavo.

¿Quantas taronjas tenia per fer un capital de 257 duros, 1 peseta y 26 quartos?

RALIP.

SINONIMIA.

Vivia *tot* un tal *Tot*
cantant tot lo dia 'l *tot*
prenentne sempre lo *tot*,
fins que 's casá ab D.ª *Tot*
y 's morí cayguent al *tot*.

X. DE LA IGLESIA VELLA.

PREGUNTAS.

1. ¿Quin es lo 6 mes bó per béure?
2. ¿Quan val mes lo 6?

ROSINYOL.

XARADA

I.

Negativa es ma *primera*
cosa baixa *dos segona*
y 't dich que de *tres tercera*
voldria ser la persona.

No 't rompís gaire 'l cervell.
Lo *tot* es petit auceíl.

BARBER D' ISONA.

II.

Va *dos-tres* la *quarta-quinta*
allí prop de la *tres-hu*,
y 'm vá dir: —*Hu-dos*, camina
y no 'u diguis á ningú.

MESTRET.

GEROGLÍFICH.

||| ||||| ||| A ||| ||||| |||

T. T.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.